

متن پرسش

سلام علیکم: ببخشید استاد اینکه کلا عملکرد دیگران به ما ارتباطی نداره و ما نباید خودمون و وقتمون رو صرف قضاوت عملکرد دیگران بکنیم و صرفا باید تمام حواسمون روی رفتار خودمون باشه در قبال دیگران، خیلی برای من گره شده. مثلا وقتی به یه نفر محبت می کنم و اون جواب سردی میده یا بی محلی میکنه یا غرور نشون میده، تا مدتهای زیادی از خاطر منمیره و این خیلی عذاب میده. هرچقدرم سعی می کنم با دعا یا حسن ظن این افکارو دور کنم از خودم، بازم یادم میاد و ایجاد دلخوری میکنه. چطوری باید با این افکار مبارزه یا حذفشون کرد از ذهن آدم. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال سیره‌ی ما باید سیره‌ی محبت به غیر باشد. به گفته‌ی جناب حافظ:

تا ابد بوی محبت به مشامش نرسد هرکه خاکِ در میخانه به رخساره نرُفت

در رسیدن به وادی محبت و شور عشق، نه تنها باید دل در گرو میخانه‌ی شوق و محبت به دیگران داشت، بلکه باید خاکِ در میخانه را نیز با رخساری خود، جاروب کنیم. زیرا نوشیدن محبت که همان می عشق و زیرپاگذااردنِ خودبینی و خودخواهی است نیاز به جهش دارد، جهشی که به کلی انسان از شخصیت تک بُعدی قبلی خود آزاد شود و تماماً به دوست داشتن فکر کند و در این راه، حاضر باشد خاک مسیری را که به دوست داشتن می‌انجامد، با مژه‌ی چشم جاروب نماید حاکی از آن که در اوج تواضع خود را در مسیر محبت قرار دهد. موفق باشید